

Surján László

Nem érte, hanem hozzá¹

Esterházy János boldoggá avatásáért könyörgő szentmise alkalmával a gondolataink Ferenc pápának egy buzdításából indulhatnak ki. Ő még pápaságának az elején egyszer azt javasolta, hogy tanuljuk meg a nyolc boldogságot, s minden nap mondjuk el, akár reggel, a napunk célkitűzéseit hozzá igazítva, akár este, lelkiismeretvizsgálatként.

Kik is a boldogok a Hegyi Beszéd szellemében? Szegények, szelídek, szomorkodók, igazságra szomjazók, irgalmasok, békességesekek, tisztaszívűek, üldözöttek. Ha az utóbbi boldogságmondást szó szerint idézem: *Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert ők a mennyeknek országa, azonnal kiviláglik, hogy Esterházy János már boldog, az Evangélium erejénél fogva.*

Persze ez a boldogság fogalom nem azonos az oltárra emelésnek azzal a fokozatával, amit boldoggá avatásnak nevezünk, s amiért könyörögni itt ma összejöttünk. Ezzel kapcsolatban kérdezzük meg: Miért szeretnénk ezt a boldoggá avatást? Sokan, velem együtt, egyfajta igazságtételre vágnak. Hiszen mérhetetlen igazságtalanság történt Esterházy Jánossal! Azzal, hogy az Egyház elismeri, hogy ő az erényeket hősies fokon gyakorolta, mintegy rehabilitációt adna, amit persze az államnak kellene megtennie. Mi, a vele együtt - ha nem is egyenlő mértékben, - meggyalázottak, a boldoggá avatással egyfajta elégtételt kapnánk.

De nem az Egyház dolga a földi igazságszolgáltatás, sem az általunk várt elégtétel. A boldoggá avatás Esterházyt például állítja elénk. Ő az *állhatatosság* és a *feladatvállalás* példája. Az *elköteleződés*. Élete folyamán háromszor is módja lett volna megszabadulni a rá váró szenvedésektől. Ám ő tudatosan vállalta a sorsközösséget a népével, s méltán elmondható róla is, hogy terheinket hordozta (Iz.53,4). Ez a minden áldozatot vállaló elköteleződés hiányzik a mai világból. A *nemzetek közötti megbékélést* hirdette, még a börtönben is ezért ajánlotta fel a szenvedéseit. Esterházy boldoggá avatására azért van szükségünk, hogy élete példáját egyre többen kövessék és ezáltal megújítsák ezt a mi keserves világunkat.

Nagyon jó, hogy minden hónap első szerdáján Alsódobokon, Esterházy János földi maradványai felett szentmisében könyöröghetünk az ő boldoggá avatásáért. Bármilyen sokan vesznek is részt hónapról hónapra ezen a szentmisén, ez kevés. Voltaképp nem érte, nem a boldoggá avatásért kell könyörögnünk, hanem hozzá kell fohászknunk. Úgy vinni kisebb-nagyobb bajainkat, magunk és szeretteink, ismerőseink betegségét vagy egyéb problémáinkat az Uristen elé, hogy ne a mi bűnös életünkre tekintsen, hanem Isten szolgájának, Esterházy Jánosnak azt érdemeire, s erre való tekintettel teljesítse kéréseinket. Fogalmazhatunk úgy is, hogy az ő közbenjárását kérjük, de persze tudjuk, hogy az imádság mindig Istenhez szól. Ennek tudatában viszont nyugodtan mondhatjuk, hogy nem érte, hanem hozzá szól a fohász. Boldoggá avatást akarunk? Rajta. De el ne feledjük, hogy ima meghallgatáshoz először ima kell. Nem mulasszuk el tehát naponta a fohászt. Adjunk alkalmat a Szentléleknek, hogy megmutassa: Esterházy János különösen is kedves számára.

Isten szolgája, Esterházy János, könyörögi érettünk!

---

¹ Elhangzott Alsódobokon, az Esterházy János Zarándokközpont kápolnájában 2019 Hamvazószerdáján.